

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **I. L.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 7. 2016, č. j.,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 7. 2016, č. j.
s e z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 25. 5. 2016, č. j. byla zamítnuta žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“) a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) citovaného zákona.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky ze dne 1. 6. 2016 doručené žalované dne 3. 6. 2016, o nichž rozhodla žalovaná dne 29. 7. 2016, č. j., toto rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

Žalobou ze dne 3. 10. 2016 doručenou zdejšímu soudu dne 5. 10. 2016 nesouhlasila žalobkyně s rozhodnutím, které bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť s ohledem na její zdravotní stav, je po třetí operaci TEP, kdy v roce 2013 jí byla navíc voperována dlaha kvůli špatnému stavu kosti (osteopenie a stav po ozařování), stav je trvalý s postupným zhoršováním, proto zdravotní stav neodpovídá I. stupni invalidity. Navrhla, aby rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 10. 11. 2016 se odvolala na právní režim hodnocení zdravotního stavu občana z hlediska ust. § 39 odst. 4 zdp, s ohledem na námitky žalobkyně navrhla důkaz posudkem PK MPSV ČR ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění.

Soud zjistil z výpovědi žalobkyně při jednání dne 24. 3. 2017 z posudkové dokumentace OSSZ Znojmo i posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 9. 3. 2017, že žádost o zvýšení stupně invalidity podala jmenovaná dnem 7. 3. 2016. Posouzena byla lékařem OSSZ Znojmo dne 13. 5. 2016 se závěrem, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., oddíl A, položka 1 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 45 %. Posudkový závěr zněl, že nadále se jedná o invaliditu I. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Posudek byl posléze podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 25. 5. 2016.

Proti citovanému rozhodnutí podala žalobkyně námitku směřující proti nepřiznání invalidity vyššího stupně. Poukázala na postižení pohybového aparátu, zdravotní stav jí omezuje ve veškeré činnosti, je způsoben základním onemocněním a následnou léčbou (ozařování). V rámci námitkového řízení byl vypracován posudek ČSSZ pracoviště Brno dne 26. 7. 2016, jehož podkladem byla zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. H. S., V. 42, Z. a další lékařské nálezy odborných lékařů uvedených v obsahu posudku. Posudková lékařka konstatovala, že žalobkyně byla v roce 1990 léčena pro zhoubný nádor kyčelní kosti vlevo (Ewingův tumor), proběhla extirpace tumoru z kosti, ozáření a chemoterapie. V roce 1993 byla provedena implantace endoprotézy kyčelního kloubu, reimplantace v únoru 2008 a v listopadu roku 2013. Posuzovaná byla zároveň odborně vyšetřena, následně poté lékařka konstatovala, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po léčbě primárně onkologického progresu levé kyčle řešeném operačně a aktivní onkologickou léčbou. Stav je nadále v plné remisi. Vzhledem na primární ložisko tumoru v kyčelní kosti s postižením levého kyčelního kloubu si stav vyžádal opakovaně implantaci endoprotézy kyčelního kloubu vlevo. S přihlédnutím na dobu remise, funkční dopad implantací stav nadále byl hodnocen v položce zhoubných novotvarů jako středně těžké funkční postižení. Lékařka prostudovala lékařské nálezy použité v průběhu řízení o námitkách jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatovala, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí i do dne jednání, naopak potvrzují dlouhodobě stabilizaci rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu II. oddíl A, položka 1 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 45 %. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí.

V rámci soudního přezkumu byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 9. 3. 2017, posudková komise za účasti odborného lékaře ortopeda vycházela z podkladové dokumentace, kterou tvořil spis OSSZ Znojmo a pracoviště ČSSZ Brno včetně

záznamu o jednáních a lékařských nálezů, dále spis Krajského soudu v Brně, tj. napadené rozhodnutí a žaloba, dodatečně předložený ortopedický nález MUDr. K. ze dne 9. 11. 2016 a zdravotní dokumentace, která je citována v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen. Zároveň bylo provedeno i vyšetření posuzované přítomnými lékaři. Na základě posudkového zhodnocení jednotlivých lékařských nálezů vyplývajících ze zdravotní dokumentace bylo konstatováno, že se jedná o posuzovanou ve věku 41 let, absolventku střední zdravotnické školy, která ve zdravotnictví z důvodu onkologického onemocnění léčeného v době ukončení středoškolského vzdělání nikdy nepracovala. V roce 1990 probíhala u ní operační a onkologická léčba zhoubného nádoru levé kosti kyčelní v oblasti acetabula. V roce 1993 byla provedena implantace úplné náhrady levého kyčelního kloubu, v roce 2008 bylo nutné provedení reimplantace acetabulární komponenty TEP a spongioplastika. Funkční stav levé kyčle se postupně opět zhoršoval. V roce 2012 byla proto uznána invalidní ve II. stupni. V roce 2013 byla nutná druhá reimplantace acetabulární komponenty TEP, spongioplastika a aplikace Burch-Schneiderovy dlahy. Touto operací se funkční stav levé kyčle zlepšil a v roce 2014 následovalo snížení invalidity na I. stupeň. Vzhledem k závažně změněným anatomickým poměrům oblasti levé kyčle následkem onkologické léčby ale nelze předpokládat dlouhodobou dobrou funkčnost implantovaných endoprotéz. Je zcela nezbytné enormní šetření levé dolní končetiny od jakékoliv zátěže i běžnou chůzí nebo delším stáním. Po reoperaci provedené v roce 2013 se stav postupně opět zhoršuje. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl zdravotní stav po onkologické stránce příznivě stabilizován bez známek nádorového onemocnění. Možnost zlepšení zdravotního stavu po stránce rozhodující příčiny a zlepšení funkce není zcela pravděpodobný. Na základě uvedeného posudková komise konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo středně těžké funkční postižení levého kyčelního kloubu následkem onkologické léčby, funkčně zhodnocen v obsahu posudku, zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu II., oddíl A, položka 1 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a ohodnocen poklesem pracovní schopnosti 45 %. Vzhledem k ostatním zdravotním postižením a vzhledem ke skutečnostem nejisté prognózy stran funkce levého kyčelního kloubu a nutnosti zásadního šetření kloubu i v rámci běžných denních a pracovních činností k udržení co nejdelší doby funkčnosti stávající endoprotézy posudková komise zvýšila horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti o 5 %, tj. celkově 50 %. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se jednalo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp se vznikem ode dne 1. 4. 2016.

Žalobkyně při jednání dne 24. 3. 2017 s citovaným posudkem PK MPSV ČR v Brně po stránce skutkové i posudkové souhlasila. Zástupkyně žalované ponechala rozhodnutí na úvaze soudu s odvoláním na citovaný posudek PK MPSV ČR v Brně.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (ust. § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Vzhledem ke shora provedeným důkazům dospěl soud k závěru, že **žaloba je důvodná.**

Na základě zásadní žalobní námitky – nesprávné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři soud vyžádal posudek PK MPSV ČR v Brně, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobkyně, vzal v úvahu časový průběh, charakter a rozsah zdravotního postižení, celkové omezení zdravotního stavu, projevy onemocnění, stejně tak i prognózu a dozal, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 29. 7. 2016 byl zdravotní stav posuzované po onkologické stránce příznivě stabilizován bez známek nádorového onemocnění. Po stránce funkce levého kyčelního kloubu po opakovaných operacích šlo o středně těžkou poruchu s omezením svalové síly levé dolní končetiny v oblasti svalstva, okolí kyčle a stehna, s významnými svalovými atrofiemi, zkratem končetiny kompenzovatelným obuví se značným snížením dosahu chůze. Nejednalo se však o těžkou poruchu funkce dolní končetiny, nýbrž o středně těžké funkční postižení levého kyčelního kloubu následkem onkologické léčby, takže dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a jeho rozhodující příčina byl zařazen pod kapitolu II., oddíl A, položka 1 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění. Vzhledem k ostatním zdravotním postižením a vzhledem k nejisté prognóze stran funkce levého kyčelního kloubu a nutnosti zásadního šetření kloubu i v rámci běžných denních a pracovních činností k udržení co nejdelší doby funkčnosti stávající endoprotézy pravé končetiny byla zvýšena horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti o 5 %, takže celkový pokles pracovní schopnosti činil 50 %. Na základě posudkového zhodnocení byl následně učiněn posudkový závěr, s nímž se ztotožnil i zdejší soud, sice, že **žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, šlo o invaliditu II. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, vznik invalidity II. stupně byl datován ode dne 1. 4. 2016.** Vůči samotnému posudku žalobkyně nevznesla námitky, z hlediska hodnocení soudního byl posudek vzat jako objektivní, úplný a přesvědčivý, a proto byl pojat jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby.

Optikou shora uvedeného soud uzavírá, že žaloba byla shledána důvodnou, proto dle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. rozhodnutí žalované zrušil a vrátil věc správnímu orgánu k dalšímu řízení s tím, že žalovaná v dalším postupu bude vycházet z prokázané skutečnosti, že žalobkyně ode dne 1. 4. 2016 splňuje zákonné podmínky pro invaliditu II. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona (ust. § 78 odst. 4, odst. 5 s.ř.s.).

Žalobkyně byť ve věci byla úspěšná, náklady řízení neúčtovala, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků nepřiznává náhrada nákladů řízení (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 24. března 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová